Székesfehérvár, 1908. XV. évfolyam, 4. szám. Csütörtök, január 9.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak: I évre 12 kor., ½ évre 6 kor., ¼ évre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Csalai KÉGL GYÖRGY.
1822—1908.

Összeroppant egy százados tölgy. Kidőlt Fejérvármegyének egyik oszlopos tagja, a kit teljes félszázadon keresztül tekintélyben, tudásban, vagyonban, hatalomban a legelsők között láttunk. Egy ember, a ki nemcsak magának élt, nemcsak családjához volt jó, hanem a kinek nevét áldva emlegeti a jótékonyság angyala, a kinek koporsójára csillogó gyöngyként hull az a könny, a melyet a megenyhitett szenvedés után kelt öröm fakaszt.

Magyar ember volt a legjavából. Olyan, a milyenekre ép most volna legnagyobb szüksége a hazának. Neki ez a magyar föld a szivéhez nőtt. Nemcsak a hasznát kereste, de a lelke minden rajongásával szerette is. Nem azért szerette, mert kényelmes életet, gondtalan boldogulást biztositott volna számára. Nem! ragaszkodott hozzája, mint gyermek édesanyjához, a kit annál jobban becsül, minél tovább lehet mellette. Mig a megyében annyian váltak meg őseik véráztatta rögeitől, ő minél többet akart meghóditani és megmenteni a magyarság számára. Nem igazságtalan uton, hanem becsületes szorgalma, a versenyben mást legyőző szakértelme, okos takarékossága által.

Okosan élt s a mellett mástól se vonta el a boldogulás eszközeit. Minél többet adott neki a minden jók Adója, annál többen áldották az ő jótékonyságát, nemes szivét, amely nemcsak fényt, de meleget is árasztott. A ki körülötte élt, nem a mindennapi megélhetés kicsinyre vágott falatjain tengődött, hanem egy kis szorgalommal és jóakarattal biztosithatta magát a jövendő késő napjaira is. Kégl György nemzeti missiót teljesitett. Azon a területen, a melyet a Gondviselés számára kijelölt, virágokat is, gyümölcsöket is termett a föld mindazoknak, a kik hozzá közelitettek.

A közéletnek, a társadalmi tevékenységnek mindig munkálkodó, pihenni soha sem tudó, pihenni soha nem akaró mozgatója volt. A politika helyen találta, vármegyénk közélete fáradhatlan munkását tisztelte benne. Keresztény ember volt, az igazi hivőknek, a tettel érvényesülőknek ritka seregéből. Katholikus meggyőződését mindig hiven követte. Bármi történt, ha bármely támadással állott szemben, hite szilárd volt, mint a szikla s cselekedetei és áldozatai mindig méltók voltak hitéhez.

S ha érvényre jutott benne a megfontolás, nagy rész jutott nála mindig a szivnek is. S mindig okosan gyakorolta a jótékonyságot. Ott segitett, ahol segiteni kellett, ahol adománya ezerszeres gyümölcsöt termett, ahol az emberiségnek, a tevékeny keresztény szeretetnek általa apostola lett.

Aztán multak az évek. Nehéz terhük ránehezedett a munka emberére. A tevékeny, örökké dolgozó lelkü ifjuból őszfürtü, roskatag aggastyán lett. Az erős tölgy lehullatta gyümölcsét, sárgultak, senyvedtek levelei, lassankint pusztán állott a rideg enyészet határán. A test kifáradt, pihenésre vágyott.

Meghajtjuk előtte zászlónkat, tisztelettel emlitjük nevét és például állitjuk a késő unokák szemei elé. Lelkére pedig áhitattal kérjük az igazságos Uristen kegyelmét, hogy jutalmazza meg áldásaival azt, a ki jó harcot harcolt, bevégezte pályafutását s most várja az igazság koronáját, a mely eltétetett néki.

Csalai Kégl György, földbirtokos az országszerte ismert nemes emberbarát, életének 86-ik évében f. hó 8-án este fél 8-kor, hosszabb betegeskedés és a halotti szentségek felvétele után végelgyengülésben elhunyt. Temetése 11-én d. e. fél 11-kor leend Csalán és a családi sirboltban helyezik örök nyugalomra.

Az elhunyt régi nemes családból származott Károly János „Fejérvármegye története" cimü munkájának III. kötetében érdekes adatokat olvasunk az elköltözött családjának történetéről és magáról Csala pusztáról is, melyeket a rendelkezésünkre álló egyéb adatokkal kiegészitve, a következőkben foglaljuk össze élettörténetét.

A család ősi fészke Sopronmegyében volt, hol a hiteles adatok szerint már az 1676-ik évben nemes Kégl Gáspár leánya végrendeletileg intézkedik és a család 18-ik század elején, 1724

Karcolatok egy nábob életéből.

— A *Fejérmegyei Napló* eredeti tárcája. —

Ki mondhatja el magáról, hogy ismeri az emberi szivet — egészen — a maga mivoltában. Már a görög bölcs int: „Ismerd meg önmagadat." Szelid figyelmeztetés rejlik e mondásban a világ számára, hogy először magunkkal legyünk tisztában s csak azután vizsgáljuk mások lelki világát, mert könnyü a tévedés, kivált a mások cselekedeteinek elbirálásánál. Külső jelek is sokszor csalnak, hát a szív belső világa minő változások, érzelem- és eszmehullámzások tanyája. Ki képes azok rejtekeibe behatolni?!

Vannak, a kik kis dolgokból szeretik a nagy emberek pszihologiáját megállapitani. Ilyen nagy emberré lett egy csapásra dr. Nagy Sándor, Fejérvármegye délvidékének nábobja, ki nagy vagyonát jótékony célokra áldozta. Az itt papirra vetett vonások apróságai az ő életének, talán egy-két sugárral bevilágitanak abba a homályos, örömtelen életbe, melyet 54 éven át, rideg önmegtagadással élt át látszólag ez a földbirtokos.

*

Végrendelete állitólag 1887. október 19-én kelt. Akkor még életben levő édes anyjával közösen végrendelkezett s azóta nem változtatott rajta. Pedig ennek husz éve és vagyona azóta legalább is megkétszerződött. Az anyja szava és akarata szent volt előtte. Mikor édesanyja meghalt 1891. március 25-én, butorait, ruháit felvitette a padlásra s azóta ugy állnak ott, azokhoz nyulni nem volt szabad senkinek sem. Temetés után a sirboltot nem falaztatta be, hanem néhány napon át esténkint feljárt a gazdájával Alsószentivanról Alapra a családi sirbolthoz és hangosan bekiáltott:

— Élsze még anyám? Van-e szükséged valamire?!

Mikor meggyőződött, hogy nem lehet már az anyja tetszhalott, akkor záratta le a sirboltot.

*

Bizonyos gondolat rögeszmévé érlelődött nála, hogy ő neki sok az ellensége és életére törnek. Egyszer kimerette a kutat, mert azt hitte, hogy meg van mérgezve. Mikor aztán a vélt ellenség is ivott belőle, valamennyire megnyugodott, de ettől kezdve, mindig felforraltatta a vizet és ugy hűtette le. Ami magában véve nagyon is egészséges szokás.

*

Babonáskodásra hajló természetének sokszor adta tanujelét. Gyülölte a 13-as számot, 13-án pénzt nem adott ki, 13 krajcárért nem vásárolt, inkább többet vett. Mikor egyszer keresztelési paszitába készült még fiatalabb éveiben és a hintó felhágóján megcsuszott a lába, rossz jelnek vette, kifogatott és a keresztfiának szánt brilliáns gyürüt gyalogpóstával küldte el rendeltetési helyére, ő maga pedig otthon maradt.

*

Intézményekre életében nem igen adakozott. Református volt minden izében, de e mellett keresztény irányban. Református éklézsiáit különösen attól az időtől pártolta — és támogatta anyagilag mióta — a katholikus hivek intenziven adakoztak a maguk templomára, iskolájára; attól kezdve a ref. templomot renováltatta, harangokat hozatott bele és költség dolgában is engedett szükmarkuságából. Érdekes eset a következő is. Meghalt Alapon egy előkelőbb lutránus ember. Nagy volt a riadalom, mert a lutránusoknak templomuk nincs, a reformátusokét éppen renováltak harangjukat nem használhatták, mentek tehát a katholikusokhoz kiharangozást kérni. A plebános persze hivatkozva az egyház törvényeire, nem engedte meg. Mentek a főgondnokhoz, Nagy Sándorhoz panaszt tenni. Szivtelenség, kegyetlenség, mondotta az ő gyors beszédjével. Denique a temetés megtörtént harangszó nélkül s azonnal rendelt egy nagyharangot a reformátusok számára a másik kicsi mellé. Lett tehát harang a plebános renitenciájából a reformátusok számára. Nagyra is volt vele. Csak akkor csappant meg a kedve, mikor a kath. buzgóság és összetartás mégegyszer akkora harangot állitott be a maga tornyába.

*

Hogy keresztény érzelmü volt, az mutatja, hogyha Budapestre került, bement a katholikus templomokba és ott imádkozott. Árvák, özvegyek, ha segélyért fordultak hozzá, támogatta őket. Mikor 1898-ban kiütött az aratósztrájk, az ő munkásai is otthagyták a munkát és bevonultak javitást kérni. Egész higgadtan eléjük állt az aratóknak és igy szólt:

— Mit akartok javitást? Hát nem tudjátok, hogy én is szegény, árva gyerek vagyok?

*

Ez idén történt. Valamelyik munkásának az az ideája támadt, hogy beteget jelent.

— Megfáztam, gyomorrágásom van — panaszkodott az ipse siró hangon.

Mai lapunk 4 oldal.

FJNa00000019

körül költözött át Sopronmegyéből Fejérmegyébe és a Vázsony-pusztán telepedett le. Itt született Kégl Gáspárnak hasonnevű fia 1750-ben, kinek négy fia közül a legifjabb György volt, az elhunyt édesatyja. A Kégl-család tagjai ezen időktől kezdve, mint nagybérlők Csákváron, Sárpentelén és Pestmegyében gazdálkodtak és az elhunyt is Pestmegyében Dános-pusztán 1822 évi március hó 24-én született. Anyja alsószopori Simon Katalin volt.

Az elhunyt gimnáziumi iskolái Kecskeméten, Pesten és Nyitrán végezte, filozofiát és jogot Pesten hallgatott. Az 1843-iki országgyűlés alatt Pestmegye követe, gróf Ráday Gedeon mellett volt az 1844-iki évet pedig mint patvarista Galantai Balogh Jánosnál, Barsmegye első alispánjánál töltötte el. Ezután csakhamar a mezőgazdasági pályára lépett és az 1847-iki évben már Csala-pusztának bérlője volt, a melyet 1873-ban tulajdonul szerzett meg.

Az 1853-ban Horhy Antallal, kihez benső barátság fűzte, a gazdasági ismeretek bővítése miatt hosszabb utazást tett Német- Francia- és Angolországban. Ezen utazásokon megbővült gazdasági szakismereteivel növelte és terjesztette ki nagybérleteinek számát és az egyébként hallgatag, nem közlékeny természetű hirneves gazda önmaga említette fel, hogy ezen külföldi utazásból hazatérve ők hozták be az első gőzcséplőgépeket Magyarországba.

Közéleti szereplésében élénk részt vett a megye ügyeiben és az 1872-ik évtől kezdve öt országgyűlésen képviselte a csákvári kerületet, de képviselői fizetését mindig a kerület közcéljaira engedte át. Csákvár, Pátka, Pákozd és Pázmánd községek állandóan élvezték jótéteményeit és egyes községekben az ő adományaiból az ő nevét viselő jótékony alapok képződtek.

Az elhunyt Kégl Györgyöt hideg nyugodt és számító ész, de meleg sziv jellemezte. Azzal biztositotta és védte gazdasági érdekeit, pártolására siietett minden nemes ügynek. Sorscsapás, szerencsétlenség soha nem hagyta érinletlenül az ő nemesen érző szivét, mindenütt első volt az adakozók között. Ámbár közmondással vált az ő jótékonysága, mégis nagyot bámult a város és megye közönsége, midőn ügyvédje dr. Szabady József, 1897. évi november hó 23-án megjelent fejérvármegye akkori alispánjánál Huszár Ágostonnál, és Kégl György nevében a megyei közkórház céljaira 200,000 koronás alapitványt tett le. A fejedelmi ajándék lelkesedésre ragadta a megye közönségét és az alapitványozó óhaja szerint azonnal megalakitotta az uj kórház épitő bizottságot és az ő nevéről elnevezet „Szent-György-Kórház" csakhamar átadotott magasztos rendeltetésének. Köszönetet, hálát, elismerést vagy kitüntetést sohn sem fogadott el és a megye hálás közönsége alig néhány hónappal juthatott azon helyzetbe, hogy a közkórház falába beállitott márvány táblába bevéshette az alapitványozó nevét és az uj kórház felépitését biztositó alapitvány összegét.

Székesfehérvár szab. kir. város a maga részéről szintén lerótta a hála adóját, midőn három évvel ezelőtt a város egyik utcáját a nemes emberbarát nevéről „Kégl György-utcának" nevezte el.

Ivekre terjedő ismertetést lehetne irnunk nemcsak arról a nemesen érző lelkek sajátságát képező módról, a hogyan Kégl György jótékonyságát nap-nap után gyakorolta. Arról pedig, a hogyan az elhunyt gazdasági tevékenységét az 1847-ik évtől kezdve folyton kiterjesztette és évtizedeken keresztül 60,000 hold földön folytatott sikeres és minta bérgazdaságot, az utókor a hagyomány alapján is évtizedekig fog okulást és tanulságot meriteni. Nemcsak ő maga, hanem gazdatisztjei is például szolgáltak a vasszorgalomnak, a sikeres gazdasági tevékenységnek. Azon kevesek közé tartozott, a kik alkalmazottjaikat nem alárendeltnek, hanem munkatársainak tekintette. A bizalmát biró gazdatisztjeiről anyagilag is fényesen gondoskodott és cselédjeinek minden baján s becsületes munka jutalmaként mindig segitett. Kétségtelenül voltak a megboldogultnak is irigyei, kik nem gondoltak az ő félszázadot meghaladó folytonos tevékenységének jól kiérdemelt eredményeire, de ezekkel szemben elégtételt nyert az elköltözött az ő megszünt bérgazdaságainak későbbi alakulataival, elégtételt nyer ma, midőn felszállt magasztos szelleme buzditó például szolgál arra, hogy az előkelő név, magasabb társadalmi állás és nagy vagyon kötelezettségeket ró az igaz emberre, melyeknek a ravatalon ügyvó csalai Kégl György életében teljesen és egészben eleget tett.

Meg kell emlékeznünk még az elhunyt Kégl György azon példás magatartásáról is, melyet a katholikus ügyekben mindig tanusitott. Elkezdve a polgári házasság kérdésében elfoglalt korrekt katholikus álláspontjától, anyagilag és erkölcsileg mindig támogatta a katholikus mozgalmakat. Különösen támogatta a székesfehérvári első katholikus nagygyűlést, a belvárosi Katholikus Kört és a katholikus egyesületi ház felépitéséhez jelentékeny adománnyal járult. Ezen magatartásának jutalmát látta abban, hogy az egyházmegye alsó kerületében a kath. autonomia kongresszusra képviselőnek választották meg. Vajha minél többen követnék az ő példáját!

Kégl György csak mintegy két évvel ezelőtt lépett vissza birtokainak kezelésétől és bizta azokat fiára, Kégl Dezsőre. Ugyancsak az utóbbi években vonult vissza a közéleti szereplestől is és azóta gyermekei körében töltötte napjait Az évek előhaladó száma folyton gyöngitette testi erejét, de szelleme még néhány nappal ezelőtt is teljesen friss és élénk volt, mig lassanként az élet természetes rendje kioltotta és befejezte az élet világát.

— Fogjatok be és vigyétek Cecére, a patikárus majd ád neki egy kis gyomorerősitőt. Befogták egy szekérbe és mire a beteg arató felcihelődött a szekérre, a többiek is mind megbetegedtek és egy szekérre való munkás sereg állitott be, a patikárus nem kis örömére és a likőröknek lőn nagy pusztulása.

Bizalmatlan volt mindenki iránt. Béresgazdája volt még a legbizalmasabb embere, a ki erre rá is szolgált. Karácsony böttjén, egy nappal halála előtt 20.000 kor. takarékkönyvet iratott át a nevére közjegyzőileg. Helybeli intézmények, — egyházak, ámbár ugyancsak rájuk fért volna — semmit nem kapnak a rengeteg vagyonból, a mi a találgatásokat meglehetősen lehütötte, kivált az ő felekezete részéről.

Rokonai iránt is mindig azzal az érzéssel viseltetett, mintha azok az ő vagyonára utaztak volna. Pedig erre egy csöpp oka nem volt, tisztelettel viseltettek iránta és soha nem számitottak az ő örökségére, mert ismerték gondolkodás módját és előre bucsut mondtak a jussolás kellemes érzelmeinek.

* * *

Életmódja nyárspolgárias volt és az egy négyesfogaton kivül semmiféle uri passziója nem volt. Gazdaságát rendben tartotta és mindenre ügyelt, ami a gazdaság körébe vágott. Igy nem lesz csoda, ha az örökösök maguk is meg fognak lepődni, hogy százezrek hullanak le váratlanul egy fejérmegyei nábob jóvoltából, ki szükölködött, kuporgott azért, hogy árvák és közintézmények lássák hasznát a munkásságának, kikhez közelállónak gondolta magát. L.

UJDONSÁGOK.

Közigazgatási bizottsági ülés a városnál.

A tegnap tartott közigazgatási bizottsági ülésen a főispán távollétében Havranek Jóssef polgármester elnökölt.

Kerekes Lajos dr. főjegyző bemutatta a rendőrség havi jelentését, mely szerint a mult hóban 97 bünügy fordult elő, az elintézett ügyek száma 81. Az árvaszék jelentése szerint a gyámság alatt levők száma 2864.

A szociálista mozgalmak nem vetettek nagyobb hullámokat. A szociáldemokraták 25—26-án kerületi közgyülést tartottak, melyen felpanaszolták, hogy a hatóság nem engedi őket érvényesülni. Két figyelemreméltó inditvány talált általános elfogadásra: szociáldemokrata fogyasztási szövetkezetek alapitásáról és községekben gyakrabban tartandó felolvasásokról szólnak ezek az inditványok.

A rendőri jelentéssel kapcsolatban Tóth Aladár az éjjeli rendőrszolgálat kifogásolta. A polgármester válasza azonban megnyugvást keltett: *uncs rendőr*.

A neológ-izraelita hitközség kérelme, hogy a város mentse fel őt a községi iskolákra fizetendő költségek alól, a sok huza-vona dacára ujból fennakadt.

Ujjá alakult az árvaügyi fellebbezési, utadó fellebbezési és mezőgazdasági bizottság.

Az ügyészség jelentése szerint 157 fogoly van ezigőszerint a fogházban.

A főorvosi jelentést lapunk más helyén hozzuk.

A főmérnöki jelentés választ adott Tóth Aladár b. tagnak a mult alkalommal a posta kiszolgálás ellen felhozott kifogásaira. A postai kiszolgálás rendben megy, amennyire a kevés kezelőszemélyzet munkaereje megengedi. A bizottság átir a soproni postai igazgatósághoz, a kezelőszemélyzet szaporitása végett.

Farkas Gyula állatorvos a mult havi állategészségügyi viszonyokat kedvezőknek mondotta. Leszurtak 1214 db. állatot fogyasztásra.

Schaller Floris kir. tanfelügyelő a kultuszminiszter leiratáról számol be, aki azt kivánja, hogy az iskolákban tapasztalható túlzsufoltság megszüntetésére tegyen a város intézkedést. Ezzel kapcsolatban felhivták a városi tanácsot, hogy a bajok megszüntetésére tegyen előterjesztést.

Az ülés 12 órakor ért véget.

— **Kinevezés.** Dr. *Riffer* Géza helybeli orvost tb. járási orvossá nevezte ki a főispán.

— **Athelyezés.** *Halmay* József csendőrtiszthelyettest Mohácsra helyezte át a csendőrparancsnokság.

— **Tanitóválasztások.** Az iskolaszék e hó 23-án tartja tanitóválasztási gyülését. Ezuttal négy rendes tanitói és egy vezetőtanitói állás betöltését eszközli az iskolaszék. A tanitói állások betöltése — ugy látszik — minden mozgalom nélkül fog megtörténni: Kolb Emilia, Pusztai Sándor, Velinszky László, Vinkóczy Károly tanitók megválasztása egészen biztositottnak látszik, a menyiben mindegyikkel valóban nyerni fog a tanügy. Nézeteltérésre egyedül a vezetőtanitói állás betöltésénél lesz kilátás, a hol Almássy Ferenc ideiglenes vezetőtanitó egész forradalmat csinált maga körül. Először a legdurvábban megsértette női tanitó kollégáit s mikor ezt a bonyodalmat hosszas huzavona és kétségkivül nagy áldozatok árán sikerült elnyomni, egész sereg tanitó kollégájával jutott oly harcba, a melyből csak valamelyik fél feláldozásával sikerül a szárazra vergődni. Aki néhány hónapi próba idő alatt ennyire nem tudja magát türtőztetni, a ki eddig is ismert rossz természetén még a próbaidőben sem tud erőt venni, vajjon lesz-e annak ereje arra később, ha a próbaidőből kievickélve szilárd pozicióra jut? Az iskolaszék tagjai bizonyára gondolkozni fognak ezen. Ha ugyan egyáltalán gondolnak majd arra, hogy egy állás betöltésénél elsősorban arra kell gondolni, hogy odavaló embert állitsanak oda s nem hogy a tanügy semmibevételével jobbra, vagy balra szivességet tegyenek.

— **Köri élet.** Kislángon, a pár év előtt alakult uj községben szintén megkezdődött a társas élet. A község gárdái belátva az önmivelődés végtelen fontosságát, a *Polgári Kör*-be tömörültek. Uj év napján tartott közgyülésükön Schmall György plebánost elnökükké választották, a kinek praktikus és lelkes működése bizonyára sok hálára fogja kötelezni az uj község annyi irányból összeverődött lakosságát.

A község buzgó róm. kath. tanitója, Petrich Simon szintén nagy örömet szerzett a község lakosságának, a mikor a gyermekeket egy csinos „A kibékülés" cimü szindarab előadására betanitotta. A darab oly nagy sikert aratott, hogy a néző publikum nem is elégedett meg egyszeri előadással.

— **Társasvacsora.** A Tisztviselők Otthona tegnap este társasvacsorát rendezett Bastya-utcai helyiségében elnökének, *Kerekes* Lajos drnak és háznagyának *Lipcsey* Lajosnak tiszteletére abból az alkalomból, hogy Kerekes Lajos drt városi főjegyzővé, Lipcsey Lajost pedig árvaszéki ülnökké emelte a közbizalom. A kedélyes hangu társasvacsorán, melyen mintegy 120-an vettek részt, Békefi István iktató üdvözölte az előlépett tisztviselőket hatásos felköszöntőkben, kivüle fel-

FJNa00000020

köszöntőt mondtak még: Csöppentzky Mihály dr., Kerekes Lajos dr., Lipcsey Lajos, ifj. Németh István és Keczán Liviusz dr.

— **Előkészület a Katholikus Népszövetség diszgyülésére.** A Katholikus Népszövetség kormányzó tanácsa nagyfontosságu ülést tartott a Katholikus Szövetség tanácstermében. A megjelent budapesti kath. egyesületek vezetőivel megállapodott a kormányzótanács abban, hogy az egyesületek bevonásával január 26-án népszövetségi diszgyülés fog tartatni a Vigadó disztermében. A gyülésen Rakovszky István, a Népszövetség elnöke, a képviselőház alelnöke fogja mondani az elnöki megnyitót. Az ünnepi szónoklat megtartására dr. Prohászka Ottokár székesfehérvári püspököt, a népszövetség alelnökét kérik fel, Szentiványi Károly, a Népszövetség vezérigazgatója, a népszövetség céljáról fog előadást tartani, a záróbeszédet pedig dr. Zboray Miklós orsz. képviselő, a Népszövetség alelnöke fogja mondani. A kormányzó tanács hódoló feliratot küldött a pápa őszentségéhez, hogy a Népszövetségre pápai áldását kikérje. Ugyancsak feliratta fordult a magas püspöki karhoz és kath. előkelőségeinkhez, hogy a Népszövetseg védnöki karában egyesitse a magyar katholicizmus fényét és tekintélyét. A kormányzó tanács, mivel a végleges alakulással óriási mennyiségü teendők várnak elintézésre, minden héten ülésezik. A népszövetségi külön iroda már megkezdte tevékenységét, ugy hogy mindenki gyors és pontos választ kap, ha a Népszövetség szervezése ügyében az irodához fordul. Minden, a Népszövetségre vonatkozó levél igy cimzendő: Kath. Népszövetség Budapest, VIII Szentkirályi u. 28.

— **Segédjegyző választás.** Iszkaszentgyörgy község képviselőtestülete Korniss Zoltán tb. főszolgabiró elnöklete alatt egyhangulag Szalay Kálmánt — Sváb Kálmán tanitó fiát — választotta segédjegyzővé.

— **Halálozás.** Alapon bejött a gyakorlatba a halál. Értjük alatta, hogy vigan kaszálja a milliomosokat. Pár héttel ezelőtt halt el Nagy Sándor, a többszörös milliomos. Most 3-án egy másik milliomos távozott el az élők sorából *Réh* Mór földbirtokos személyében. Vagyona — amint alapi tudósitónk értesit bennünket — legalább is megközeliti Nagy Sándor drét. 1000 hold elsőrendü földje maradt egy tagban három fiára, akik a végrendelet értelmében 15 évig osztatlanul kötelesek a vagyont együtt tartani. A szinte fukarságig takarékos gazdag öreg Réh Móricot 5-én, vasárnap kisérték nagy részvét mellett siri nyugalma helyére.

— **A Székesfehérvári Jótékony Nőegylet** f. hó 6-án d. u. 3 órakor tartotta meg évi rendes közgyülését a Székesfehérvári Takarékpénztár tanácstermében *Szögyény-Marich* Julia védnök elnökletével. A közgyülés első sorban is köszönetét fejezte ki a városi és megyei közönség támogatásáért, különösen pedig a városnak az Erzsébet-népkonyhára ajándékozott 1000 koronáért. Az elmult 1907. évben 160 szegénysorsu egyén közt 8220 kor. segélyt osztottak ki, felruháztak 48 szegénysorsu iskolásgyermeket 779 korona 99 fillér költséggel. Az Erzsébet-konyháról 50 szegénysorsu egyént láttak el élelemmel, ami 1173 korona 52 fillérbe került. Az egyesületi tagok összes száma 358. A 45 tagból álló választmányt ujra megválasztották azzal a különbséggel, hogy a lemondott Havranek Lajosné helyett Széchenyi Viktorné grófnét választották be. Miután az eddigi póltagok mind beji tottak a választmányba, uj tagokul megválasztották Giffing Edénét, T. Nagy Józsefnét, Rauscher Bélánét, dr. Szüts Gedeonnét, Turián Józsefnét és Vigyázó Imrénét.

— **A szerelem áldozatai.** Halász Borcsa és Antal József, a Jókai-utcai szerelmi dráma áldozatai a katasztrófa után mindketten a Szent György kórházba kerültek. Borzasztó sebeik szörnyü kinokat okoztak nekik. Borzalmas volt különösen a legény kinlódását nézni. Agyvelejét szétroncsolta a revolver két golyója, jobb szeme teljesen kidült üregéből, a golyó azonban kevésbbé kényes részeket érintvén, a halál csak majdnem két napi gyötrés után végzett az izmos, életerős fiatalemberrel. Szörnyü kinjai közt folyton hánytatvetette önmagát s e közben teljesen összezuzta kezét-lábát, ugy hogy az ágyhoz kellett őt kötözni. Valószinü, hogy némileg öntudatánál is volt, a mennyiben a hozzáintézett szavakra itt-ott jelekkel felelt. Nagelreiter Alajos dr. kórházi lelkész mindent elkövetett, hogy a szerencsétleneket az örökkévalóság előtt a nagy utra előkészitse. Hogy fáradozása sikerrel járt-e? az Isten a megmondhatója. A leány csendesebben viselkedett. Tegnap reggel és estefelé egy rövid időre magához jött, felelt is a hozzáintézett kérdésekre, hogy azonban tisztában volt-e a vele történttekkel, alig lehet bizonyosan következtetni, mert mikor kérdezték tőle, hogy mit cselekedett, közönyösen s egész nyugodtsággal válaszolta:

— Semmit.

Rémes tettüket, ugy látszik előre tervezték. A legény már hetekkel ezelőtt emlegette a halált s hogy nem érdemes élni. A gyilkosság reggelén lakodalomba kellett volna menniök. Mikor nővérének oda hozták a nyoszolói a csokrokat, megérkezett a halálhir, a mely az egész családot gyászba borította.

Mikor e sorokat irjuk, a leány él még. Hogy kibirja-e az életet, az orvosok sem tudják. A golyót fejéből mindeddig nem távolitották el.

— **Bioskop.** Az Otthon kávéházban levő becéző néven „Mozi"-nak ismert mozgófényképek uj műsora a következő: 1. Szomoru lakodalom. 2. Kerékpárosok pihenője. 3. Beszállásolás. 4. Ellenséges fivérek. 5. A szerecsen követség balesete Párisban. 6. Nők Japánban. (Japán élet bemutatása.) 7. Korcsolyázási kisérlet. 8. Hering halászat (ismeretterjesztő kép.) 9. Aranybogár. — Szinházi vacsora kapható.

— **A város közegészsége** a lefolyt december hóban épen olyan kedvezőtlen volt mint az előző novemberben, csak a hónap vége felé javult, mikor is a város területén szórványosan mutatkozó hasihagymáz majdnem teljesen megszünt, de a vörheny a szórványosnál nagyobb számban lépett fel. Ezek, valamint a tüdő és légutaknak hurutos és lobos bántalmai voltak az uralkodó betegségek.

Született 84. Ebből törvényes fi 31, nő 48, törvénytelen fi 1, nő 4. Ikerpár 1. — Házasságra 11 pár lépett.

Elhalt 76, ezek közül fi 41, nő 35. Ebből 7 éven alul volt törvényes fi 9, nő 2, törvénytelen fi 2. Szent György kórháznak 20 halottja közül csak 4 volt fehérvári lakos. A születés a halálozást 8-al mulja fölül. Ha a mi halottjainkból a 16 idegen halottat leszámitjuk, ugy a népesség szaporodása 24 lesz.

Nevezetesebb halálokok: Veleszületett gyengeség 6, görcsök 4, bélhurut 1, vörheny 1, hasihagymáz 3, tüdőlob 7, tüdővész 10, guta 4, elmebaj 2, aggkór 11, öngyilkosság 2, halva született 2.

Járványos kórok állása: Difteritis maradt 1, szaporodott 4, összesen 5. Gyógyult 5. Vörheny maradt 9, szaporodott 12, összesen 21. Ebből gyógyult 11, elhalt 1, visszamaradt 9. Hasihagymáz maradt 11, szaporodott 8, összesen 19. Ebből gyógyult 15, elhalt 3, visszamaradt 1. Fültőmirigylob (mumpsz) 9, gyógyult 9. Bárányhimlő 6, gyógyult 6.

— **Hirtelen halál.** Bognár István 68 éves mezőőr mint aglegény éldegélt unokaöccsénél Bencsik János helybeli cipésznél. Vigasztalan életének ma reggel vetett véget a halál. Kiment szegény öreg, hogy dolga után nézzen s be sem jött többé. Unoka öccse mikor keresésére indult mozdulatlanul elterülve találta a földön. Még hörgött egyideig szegény öreg, aztán kilehelte lelkét. Árókai dr. orvos agyszélhűdést mondott halála okának.

— **A táncmulatságon.** A csákberényi református legények táncmulatságán egy kis incidens eset. A tánchelyiségbe egy hivatlan vendég is betévedt Szabó János. Az ügybuzgó főrendező Biró Gábor egyszerüen kiutasitotta a hivatlan vendéget, sőt ezzel sem elégedvén meg, utána sietett s a legényt fejbe szurta, ki sulyos sebesülésében összecsesett. A főrendező már a móri börtönt lakja.

— **Elfogott betörők.** Rendőri hajsza szinhelye volt tegnap délután a Rákóczi-utca s a várkörüti csatornapart. Két veszedelmes szélhámos elfogatására sietett ki a rendőrség, amelyhez az a feljelentés érkezett, hogy a Rosenberg-féle bőrkereskedés előtt betörők ólálkodnak. A rendőrség azonnal a helyszinén termett, mire a két jómadár futásban keresett menedéket. Hosszu hajsza után sikerült őket nyakoncsipni. Váli Vilmos és Váli Hugó voltak a gyanus alakok, kiket beszállitották a városházra a valódi tényállás megállapitása végett. Sikerült kihámozni belőlük a jövetelük célját; kitünt, hogy veszedelmes betörők, kik e tekintetben eseménydus multra tekinthetnek vissza. Megmotozásuk alkalmával betörő szerszámot, pénzt nem találtak náluk, valószinüleg az uton elhányták maguktól, nehogy rájuk süssék az alapos gyanut. A két ipse most a rendőri zárkában várja sorsának jobbra fordultát.

— **Tolvaj kocsis.** Szőllősy Jenő ercsii gazda szénakazla egyre alább és alább szállt tolvaj kezek manipulációja folytán. Megfigyelésre sikerült kézrekeriteni a tolvajt, aki nem volt más, mint a gazda kocsisa, Fejcinger János. A kocsis azzal védekezik, hogy őt a szomszéd Sudár Istvánné biztatta fel a tolvajlásra, ki minden alkalommal egy-egy pohár borral buzditotta további munkára. A két bünöst feljelentették.

— **A présházból hazafelé.** Kis Károly pázmándi földmives a hegy levét szürcsölgette Kratancsik Jánossal a présházban. Késő este járt már az idő, mikor hazafelé ballagtak illuminált állapotban. A bor eleven hatása alatt Kis Károly belekötött Zsovér István hegyőrbe, akit annyira elfenekelt, hogy alig tudott haza vánszorogni. Kis Károly ellen vádat emelt a járásbiróság.

— **Korcsmai eset.** Abán a korcsmai mulatságot éktelen zsivaj zavarta meg. Az egyetértést háboruság váltotta fel, miközben Krán Ferenc kikapott Gödér Györgytől. Gödér erre bicskát vett elő, Krán Ferkó pedig vasvillát keritett a biztonság kedvéért. Isten tudja miféle sulyos bünügynek vetik meg alapját, a verekedés közvetlenebb következményein kivül, ha jóakaróik le nem fegyverzik őket. Igy csak kisebb bünügyet akasztanak nyakukba.

— **Eltünt ruhanemü.** Zamóczi Róza cselédleány (Széchenyi-u. 24.) ruhanemüi a faképnél hagyták régi gazdájukat. Valószinüleg lopás tényállása forog fenn, ez esetben a gyanu a cigányokra hárul.

— **Törvénykezés.** Jegyzék a székesfehérvári kir. törvényszéknél 1908. évi január hóban megtartandó bünügyi főtárgyalásokról:

Jan. 11. Lokó József gond. ok. sulyos testi sért. vés. Tima János lopás bünt. Ifj. Nogula József magánlak sért. bünt. Diós Teréz nyilvános becsületsért. — Jan. 14. Ifj. Lánczos Györgyné és egy társa sulyos testi sért. bünt. Markovics Sándor és 2 társa lopás és orgazd. bünt. — Jan. 15. Holczer Mór hatóság ell. erőszak és sulyos testi. sért. bünt. Ács János és társa sulyos testi sértés bünt. Perczel János lopás bünt. Szloboda Mihály lopás büntette. — Jan. Horváth József s. testi sért. bünt. Koska József és két társa sulyos testi sért. bünt. Balogh József sulyos testi sért. bünt. Lakatos Erzsi és Gyula lopás büntette — Jan. 21. Jellinek Manó vétkes bukás vétsége. Jandrits József nyilvános rágalmazás vés. Lózsi Katalin és társa lopás és orgazdaság bünt. Bencze János sulyos testi sért. vés. — Jan. 22. Lábodi Mihály és 5 társa sulyos testi sért. vés. Ifju. Unyi János felmenőn elkövetett sulyos t. s. v. — Jan. 25. Idős és Ifjabb Schneider Ferenc sulyos testi. sért. bünt. Győri Pap József 2 r. sikasztás bünt. — Jan. 28 Zsigmond József ujrafelvétel. Szegfü Ferencz és 2 társa lopás vétsége. Sebestyén Julianna lopás büntette. — Jan. 29. Szakál János sulyos testi. sért. bünt. Bilkei Ferenc nyomt. utján elköv. rágalm. vés. Szakács József lopás vétsége. Bakonyi Lajos és 2 társa lopás bünt.

Büntető felebviteli tárgyalások: Jan. 23. Peidl Mátyás és 2 társa becs. sért. vétsége. Szombati Ilona és 3 társa könyü testi sért. vétsége. Beichta Mihály becs. sért. vés. Fleischmann Herman és 1 társa becs. sért. vés. Baráth Ferenc sulyos testi sért. vés. Csóka Istvánné becs sért. vés. Czeha Róza becs. sért. vés. Simon Pálné és 1 társa szemérem elleni vétség.

FJNa00000021

— **Lemondás.** Gál Ferenc kislángi tanitó és helyettes kántor egészségi okokból lemondott állásáról.

— **Érdekes vitaestély.** Ilyen cim alatt egy hirlapi közleményt kaptunk, amely több helyi lapban meg is jelent már s amely a következőleg hangzik:

— *Érdekes vitaestély.* A helyi szociáldemokrata párt Bokányi Dezső kivánságára küldöttségileg kéri fel dr. Prohászka Ottokár megyéspüspököt vitatkozásra, hogy a keresztényszocialisták által a lapjaikban is többszörösen nyilvánitott kérésüknek eleget tegyen. És igy városunk egy érdekes szellemi harcnak lesz a szinhelye. A vita tárgya: dr. Prohászka Ottokárnak „A diadalmas világnézlet" cimü műve.

Erre a következő a válaszunk;

Leghatározottabban tiltakozunk ellene, hogy egyesek megyéspüspökünk nevét és méltóságát ilyen manőverekre igyekezzenek felhasználni. Ki az a Bokányi Dezső? Egy kőfaragósegéd, a ki elrugta magától a becsületes mesterségét, beállt jó jövedelemért szocialista izgatónak. Betanulta a szociáldemokrácia frázisait, de semminemü tanultsága s ennélfogva alapja sincs arra, hogy megyéspüspökünkkel filozofiai és metafizikai dolgokról vitatkozzék. Bokányiéknak ez az okvetetlenkedése akkora elbizakodottságra vall, a mely legjobban jellemzi őket. Csudáljuk, hogy nem mindjárt a római pápát kérik fel vitaestélyre. Jegyezzék meg, hogy verebekre nem szokás ágyuval lövöldözni. Reklámot akarnak maguknak csinálni, hogy megkopott dicsőségüket kifényesithessék. Jegyezzék meg, hogy Prohászka Ottokár dr. megyéspüspök, a mint eddig se tette, ugy ezután se fog reklámért, hanem egyedül az igazságért küzdeni. És ha megtörténnék az a meg nem történhető dolog, hogy megyéspüspökünk ilyen vitatkozásba belemenne, vajjon kik volnának a birái?: az egybegyüllt szociáldemokrata kőmives- és ácslegények, meg csizmadiák, a kik bizonyára megfelelő szakértelemmel birálnák el, hogy melyik filozofiai és metafizikai felfogásnak van létjogosultsága. No ez szép mulatság lenne! S vajjon nem jutna-e eszükbe akkor a szociáldemokrata uraknak, hogy egy hét mulva a Fogas Lizivel kezdetének vitaestélyt.

A keresztény szociálisták igenis felszólitották Bokányit és a többi szociáldemokrata vezért vitatkozásra. Vass József dr. professzor ott is volt az estélyen, ujra és ujra kérte is, hogy megvédelmezhesse a kereszténység álláspontját a hazát és vallást ismerni nem akaró szociáldemokrácia ellen. Akkor a demokraták levélben kijelentették, hogy nem vitatkoznak. Mikor egy másik alkalommal a késő éjjeli órákig várakozott az esetlegés vitatkozásra, nem kezdték meg az előadást addig, mig lőtávolban látták s csak midőn már észrevették, hogy Vass József dr. eltávozott, akkor verték a mellüket, hogy nem mer velük vitába bocsátkozni. Ezennel kijelentjük, hogy *Vass* József dr. megyéspüspökünk teljes bizalmával bármikor készen áll arra, hogy a szocialdemokraták bármely vezérével, akár Bokányival, akár Garbaival, vagy bármelyikkel fölvegye a vitát. Csupán csak azt köti ki, hogy a szociáldemokraták a tisztességes szó fegyverével harcoljanak s ne csináljanak ugy, mint a hogyan a pécsi kongresszuson csináltak, hogy orditozással akartak győzni az érvek ellen. Vass József dr. van olyan ember, a ki meg is fogja védeni az igazságot bárhol még akkor is, ha megyéspüspökünk műveiben akarnának is annak gáncsot vetni.

— **Tüzek.** Fekete József cecei földmivesgazda istálója kigyuladt 5-én. Az istálóban elhelyezett lésza fogott lángot, melytől aztán az alomra terjedt tovább a tüz. Az istálóban levő két ösző a nagy füstben megfuladt. A kár 450 korona. A tüz keletkezésének oka gondatlanság; a gazda fia István gyujtót dobott el az istálóban.

Inotán ugyancsak 5 én Major György szérüjében pusztitott tüz. Egyik kazal lett a lángok martaléka, 100 korona értékben. Biztositva volt.

Dinnyés községben özv. dr. Gárdony Antalné birtokán volt tüz f. hó 4-én, mikor egy cselédház padlása esett a tüz áldozatául. A szabálytalan épitkezés már előkészitette a cselédházat a tüzvészre. A rossz épitkezés értelmi szerzője a gazdatiszt, Fleischmann Mór ellen megindul az eljárás.

A tüdőbaj minden

eseteiben a SCOTT-féle Emulsió azonnal használandó. A SCOTT-féle Emulsio nemcsak a beteg testrészeket gyógyitja, hanem egészséget és erőt kölcsönöz az egész szervezetnek. A

Scott-féle Emulsió

specifikus, megbizható szer **mindennemü tüdőbaj** ellen és nemcsak biztos szer, hanem a legolcsóbb is. Nagyfoku gyógyitó- és táp-ereje annak tulajdonitható, hogy előállításához a legfinomabb, legtisztább és leghatásosabb anyagokat, melyek egyáltalán beszerezhetők, veszik; továbbá azon tulajdonságának, hogy az eredeti felülmulhatlan SCOTT-féle előállitási mód folytán nemcsak izlehet, hanem rendkivül könnyen emészthető is.

Az Emulsió vásárlásanál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halaszt — kérjük figyelembe venni.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.

Kapható minden gyógytárban.

SZINHAZ

Kedd, január 7.

Őszi vihar. Harmadik előadását telt ház nézte végig. Valóban sajnálhatja is aki nem látta ezt a nagyhatásu drámát. — Tartalmáról már első izben beszámoltunk, most csak annyit jegyzünk meg, hogy Holéczy Ilona nagy tehetségét ez alkalommal teljes mértékben érvényre juttatta. Valósággal remekelt. Az erősebb drámai jeleneteket oly élénk bensőséggel szinezte, hogy szinte megremegtünk bele; sokan pedig erőszakkal szemükbe toluló könnyeiket törülgették titokban. A becsületétől megfosztott, földig megalázott, féregként eltiport nő mélységes fájdalmát hűebben reprodukálni — anélkül, hogy a tulzásba ne csapjon — szinte lehetetlenség. Déry most is, mint mindig kitünő volt. Különben ezzel nem mondunk ujat; az mehetne csoda számba, ha az ellenkezőjét kellene róla mondanunk. Szép alakitást nyujtottak még Csendes Alicè (Anica), Kovács (Niko), Bátori (Vlaho) és Szatmáry (Frano).

Szerda, január 8.

Varázskeringő. XIII. Joakim (Szalkai) egy X. rangu fejedelemke férjet keres a leányának Helenának (Solti). Meg is találják Niki bécsi huszárhadnagy (Gyárfás) személyében, a ki meg is esküszik, de férj nem akar lenni. Kalandra megy, összekeveredik egy női zenekar vezetőjével (Kormos), de mikor hallja, hogy felesége a Varázskeringőt énekli, meghódol neki. Ez volna a legrövidebb tartalom. Még rövidebb jellemzése, hogy ocsmányság. Szinte bámulja mindenki, hogy miként lehet ilyesmit szinre hozni, sok ember előtt végigbeszélni és végigcsinálni, a melyet egyébként csak edzett férfifülek hallgathatnának végig, de a nyilvánosság teljes kizárásával, olyankor mikor a háziasszony is eltünt a láthatárról. Arról pedig, hogy a leányos mamák mit szólnak hozzá, említést se merünk tenni. Ne is vigyék el a leányaikat, mert ha csak egy kicsit szeretik őket, nem tudják majd, hogy a füleiket fogják-e be, hogy ne halljanak, vagy a szék alá dugják őket, hogy ne lássanak!

Végtelenül sajnáljuk, hogy a direktor a Varázskeringőt a szezon kasszadarabjának szánta. Uj diszleteket csináltatott, helyárakat emeltetett (alig füttetett), hogy a sziuészek a legjobb ambiciójukat helyezték az előadásba, Kormos brillirozott, Solti gyönyörüen énekelt, Bátori, Szalkai pompásan alakitottak. Kár, hogy mindezt erre a csodálatosan szép, édes zenéju ocsmányságra pazarólták, amelyet persze még kirivóbbakká tettek egyes kipontozások és fölkiáltó jelek, no meg Tömborné és Szatmáryné non plusz ultra izléstelenségei, hogy a publikumnak szinte a talpa viszketett.

Szerkesztői üzenetek.

Kiváncsi. Ön kiváncsi, hogy mit felelünk Lurja Aladárnak? Azt, hogy ne legyen kiváncsi és ne akarjon nekünk tanácsot adni arra, hogy lapunkat hogyan szerkesszük, hogy mit irjunk és mit ne irjunk és mit hogyan irjunk? Jobban értünk mi ahhoz, mint ő. Hiszen mi sem voltunk mindezideig kiváncsiak arra, hogy miért nem ir ő egy bizonyos párbajról, a mely Fehérvár egész közönségét érdekelte, a melyről mindenki bőven irt, csak ő nem. És mi arra sem voltunk kiváncsiak, hogy miért nem irta meg azt, hogy a Vörösmarty Kör bálbizottságából miért léptek ki tömegesen a rendező urak addig, mig ő valaki nem törölttette nevét a sorukból. S mikor az megszünt köztük csak a nevével is szerepelni, rögtön tömegesen fogadták el a rendezés tisztségét. Hát mit kiváncsiskodik ő, ha mi nem vagyunk kiváncsiak? Egyébként azonban legkevésbbé sem ajánjuk a kiváncsiságot, mert az könnyen szivbajt okozhat.

Előfizető. Ne tessék rossz néven venni, hogy egy-két előfizetőnknél megreszkiroztuk azt, hogy az előfizetési nyugtát nem egy negyedévre, hanem hosszabb időre állitottuk ki. Erre többen kérni szoktak bennünket és mi tudjuk, hogy kényelmi szempontból nagyon is előnyös ez. Miért? Mert nem kell minden negyedévben ujra meg ujra vesződni a fizetéssel s az esetleges nyugtaszelvény félretevésével. Nekünk persze szintén kényelmesebb, ha négyszeri könyvelés helyett egyszerre számolhatunk el az előfizetési összeggel. Hogy aztán valaki 3, vagy 12 koronát ad-e ki egyszerre, az mar egy nagyobb erszényü embernél ugy se numerál. A fő azonban az, hogy akár ilyen akár olyan részletekben megfizessék. A helybeliekkel csak boldogulunk, de a vidékiekkel sokszor van bajunk. Irtunk is drága kis levélkét egynéhányunk. Kiváncsiak vagyunk, hogy mennyi lesz a foganatja. S hány olyan derék ur lesz, a ki kivárja a féltucat instáló levelet.

Anyakönyvi statisztika.

1907. december hó 28-tól 1908. január hó 4-ig.

Születés. Született: 5 törvényes fiu, 13 leány, 0 törvénytelen fiu, 2 leány; ezekből halvaszületett törvényes fiu 0, leány 0; törvénytelen fiu 0, leány 0. Összesen 20.

Halálozás. Elhalt: 9 fi, 7 nő; ezekből 7 éven aluli törvényes fiu 1, leány 2, törvénytelen fiu 1, leány 0, 7 éven felüli fi 8, nő 5. Összesen 17.

E szerint a születés a halálozást 3-al mulja felül.

Elhaltak. Német Pál r. k. kisbirtokos 68 éves Erzsébet-ligetsor. — Langer János r. kath. nyug. vezető tanitó 73 éves, Rákóczi-u. 15. — Kukuberger György r. k. nyug. dv. főkalauz 63 éves, Deák-Ferenc-u. 28. — Kósa István agginházi gondozott, r. k. 80 éves, Rákóczi-u. 14. — Kálóczi Ferenc r. k. önálló csizmadia 72 éves, Szt.-Gy.-kórház. — Turiák Imre r. k. 47 éves, Palotai-u. 11. — Peresztégi Nagy Józsefné, Szabó Erzsébet r. k. 75 éves, Sörpince-u. 12. — Kalmár Pál ev. ref. kéregető 54 éves Szt.-Gy.-kórház. — Bárdos Áronné, Lővinger Sarolta, 33 éves, Tobak-u. 2. — özv. Nyak Ferencné Bahunek Mária r. k. 80 éves, Kigyó-u. 16. — Kertész Julianna r. k. 3 éves Forgó-u. 14. — Primus Aladár r. k. 1 hónapos Lépcső-u. 2.

Kihirdetések.

Kis Ignác r. k. kisbirtokos s. cs. tagja 24 éves Salétrom-u. 22. és Kálmán Borbála r. k. 21 éves Mann-féle téglagyár. — Kern Márton r. k. kőmivissegéd 20 éves Sütő-utca 31. és Khaut Katalin r. k. 21 éves Berényi-u. 3. — Lerf Ferenc r. k. napsz. 25 éves Berényi-ut és Nagy Mária r. k. 20 éves Kertalja-u. 46. — Arany István r. k. dv. munkás 25 éves Szömörce-u. 6. és Szili Mária r. k. 26 éves Almási-telép. — Viniczai József, kisbirtokos s. cs. t. r. k. 30 éves Sörpince-u. 11. és Nyikos Katalin r. k. 22 éves Olaj-u. 42. — Varga István r. k. dv. munkás 24 éves Szárcsa-u. 16. és Erli Katalin r. k. 20 éves Csutora-u. 23. — Tóth István r. k. kisbirtokos s. cs. t. 25 éves Széchenyi-u. 166. és Palkovics Katalin r. k. 20 éves Szárcsa-u. 9. — Pölczer Ignác r. k. kisbirtokos s. cs. t. 27 éves Major-u. 27. és Csákberényi Nagy Katalin r. k. 20 éves Széchenyi-u. 166. — Jungbluth Imre r. k. kisbirtokos s. cs. t. 22 éves Olaj-u. 29. és Háden Anna r. k. 18 éves, Felsőkirálysor 14. — Csiszár Ignác r. k. dv. munkás 24 éves Széchenyi-u. 134. és Szabó Mária r. k. 20 éves, Sütő-u. 20. — Cser Palkovics Imre r. k. kisbirtokos s. cs. t. 27 éves Selyem-u. 20. és Balogh Katalin 22 éves, Rácz-u. 32. — Boros István r. k. kisbirtokos s. cs. t. 25 éves, Szeder-u. 17. és Gál Julianna r. k. 25 éves, Sörpince-u. 6. — Benesik György r. k. kisbirtokos s. cs. t. 25 éves Széchenyi-u. 160. és Kéri Mária r. k. 19 éves Széchenyi-u. 127. — Csupor Dezső r. k. önálló szijgyártó 32 éves, Simor-u. 33. és Fekete Mária r. k. 23 éves, Palotai-u. 33. — Rostási Szabó Imre r. k. 23 éves dv. napsz. Szárcsa-u. 26. és Trukensitz Mária 19 éves, Forgó-u. 3. — Rapai János r. k. kisbirtokos s. cs. t. 24 éves, Homoksor 12 és Horváth Rozália r. k. 22 éves, Homoksor 2. — Folkert Lajos r. k. önálló sütő 26 éves Deák-Ferenc-u. 6. és Kovács Ilona 19 éves r. k. Haller 9. — Rezi József r. k. önálló cserép és pala-fedő 40 éves, Szeder-u. 3. és Viniczai Anna r. k. 28 éves, Sütő-u. 24.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

FJNa00000022